

[KLETA *sb f*

kleta, klata.

Teksty nie oznaczają é; pierwsze a pochylone, końcowe jasne.

sg N klâta. ◇ G klety. ◇ du N (cum nm) klecie. ◇ (lat.) A sg cletam.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Aug. od „kleć”:

1. *Klatka dla ptaków lub zwierząt, także pułapka: Klatá/ Cavea, aviarium, decipula. Volck Hhh3.*

2. *Szopa, buda: Tenentur laborare penes bancos Cracouienses, Ossuianczimenses aut donativos, ipsos ex monte ad cletam et ad currus exponendo. OpisŻup 557, 544; Przy tych kutach dwie klecie i rostowiska. LustrKraak II 57, 103.*

KW